

Sygn. akt VI Ka 427/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Deręgowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Elblągu Edyty Bęłczyńskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2021 r. w Elblągu sprawy

M. K. (1) s. A. i D. ur.(...) w L.

oskarżonego o czyn z art. 178a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Iławie

z dnia 2 lipca 2021 r. sygn. akt II K 609/19

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji, w tym opłaty.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	Ka 427/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Iławie z 02 lipca 2021r. w spr. II K 609/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		M. K. (1)	Niekaralność oskarżonego Przypisany oskarżonemu czyn z art. 178a§1kk	Informacja z KRK	k.169
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Informacja z KRK	Informacja została sporządzona przez organ do tego uprawniony, jej treść nie była kwestionowana, stąd zasługuje na wiarygodność.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	błądu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wbrew zarzutowi skarżącego z apelacji, który można utożsamiać z zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, to sąd I instancji miał -w oparciu o prawidłowo oceniany materiał dowodowy - pełne podstawy do dokonania takich ustaleń faktycznych jakie poczynił w niniejszej sprawie i które były podstawą wydania zaskarżonego wyroku. Oskarżony nie chce bowiem przyjąć do wiadomości, że słusznie oceniono jego wersję jako niewiarygodną. Bowiem przesłuchani w sprawie policjanci od początku konsekwentnie twierdzili (a nie że zaczęli tak zeznawać dopiero na rozprawie, co podniósł w apelacji oskarżony),		

że widzieli oskarżonego, gdy kierował pojazdem, że widzieli jak pojazd kierowany przez oskarżonego jechał z naprzeciwka, że było to bezpośrednio przed zatrzymaniem przez nich oskarżonego. Stąd relacje policjantów zasługiwały na wiarygodność. Natomiast wersja oskarżonego o tym, że alkohol spożył gdy nie kierował pojazdem, gdy czekał w samochodzie na przyjazd konkubiny, była sprzeczna nie tylko z zeznaniami policjantów ale z wnioskiem opinii biegłego teletechnika oraz danymi uzyskanymi od teleoperatorów z których wynikało, że oskarżony nie czekał w miejscu zatrzymania przez 2,5- jak to określił w apelacji- godziny, ale że przed zatrzymaniem jego przez policjantów jego telefon (a więc i dysponujący nim oskarżony) przemieszczał się. Ponadto uzyskano w sprawie opinię biegłego lekarza, który dokonał analizy wersji co do czasu i ilości spożytego przez oskarżonego alkoholu i wywiódł umotywowane wniosku, w świetle których wykazane w organizmie oskarżonego stężenie alkoholu stwierdzone I badaniem alkometrem też nie potwierdziło wiarygodności wyjaśnień oskarżonego. Ponadto w świetle doświadczenia życiowego trudno uznać wersję oskarżonego o tym, że rozbolał go ząb więc – oczekując na dostarczenie do samochodu benzyny- wziął tabletki przeciwbólowe i popił je alkoholem, za logiczną i podlegającą uwzględnieniu, gdy na ból zęba wystarczyło zażyć tabletki.

Tym samym przywołane dowody obciążające oraz analiza zebranych dowodów i wynikających z nich okoliczności przeprowadzona zgodnie z kryteriami z art. 7 kpk skutecznie podważyły prawdziwość i

wersji oskarżonego i jego konkubiny (gdy z pewnością konkubina złożyła zeznania nie zgodne z faktycznym przebiegiem zdarzenia, ale po to by wesprzeć linię obrony oskarżonego).

Błędy ustaleń sądu co do przebiegu zdarzenia z zarzutu oskarżonego należy rozumieć jako nieprawidłowe odtworzenie przez sąd stanu faktycznego sprawy. Nie może temu jednak służyć przytoczenie tylko argumentów z wyjaśnień oskarżonego i nieprawidłowo cytowanych zeznań policjantów. Bowiem wymowa dowodów obciążających oskarżonego, które stanowią logiczną, wzajemnie uzupełniającą się całość, to wskazuje na to, że sąd I instancji dokonał ustaleń prawidłowych i odpowiadających rzeczywistości.

Stąd taki zarzut nie podlegał uwzględnieniu.

Wniosek

o uchylenie wyroku w całości

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Z przyczyn dla których zarzut błędu w ustaleniach faktycznych okazał się bezzasadny.

Ponadto, skoro oskarżony wniósł o uchylenie wyroku, to w sytuacji takiego sformułowania przez skarżącego wniosku końcowego, to brak było podstaw z art. 437§2 kpk do uchylenia wyroku i ponownego rozpoznania sprawy skoro nie było

konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, oskarżony nawet nie składał wniosków dowodowych o przeprowadzenie nowych dowodów, nie zaszły też przesłanki z art. 439§1kpk czy z art. 454 kpk do przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.		
Lp.	Zarzut	
2.	rażącej niewspółmierności kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Mimo, że oskarżony co do zasady uważa, że nie popełnił zarzucanego mu czynu, bo alkohol spożył po tym jak kierował pojazdem, to podniósł też zarzut zbyt surowej kary i wniósł o jej złagodzenie. W uzasadnieniu apelacji wskazał, że: - ma trudną sytuację rodzinną, materialną i zdrowotną, był na rencie chorobowej ale teraz pobiera tylko zasiłek pielęgnacyjny z GOPS, ma ustalony stopień niepełnosprawności lekki, opiekuje się 24 h/dobę chorą niepełnosprawną matką i dlatego nie może podjąć zatrudnienia, mieszka z partnerką (która też poszukuje pracy) i 3 dzieci, - stopień społecznej szkodliwości jego czynu był mniejszy, bo droga którą wtedy jechał jest drogą gruntową o złej powierzchni, która służy głównie rolnikom do przejazdu na pola, zimą prawie w ogóle nie jest		

uczęszczana, przy obfitych opadach śniegu bywa nieodśnieżona.

Należy skarżącemu wskazać, że odpłata karna za przypisany czyn może być skorygowana tylko wtedy, gdy wymierzona kara jest rażąco surowa, niewspółmierna. Zgodnie z poglądem z wyroku SA w Warszawie z 12.01.2021r. w spr. II AKa 121/20, z którym sąd odwoławczy się zgadza, to „Rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo.”

Odnosząc te uwagi do argumentów z apelacji oskarżonego, to należy zauważyć, że przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. może być popełnione w każdym miejscu, w którym odbywa się ruch pojazdów, a z pewnością takim miejscem była droga (...). Podnoszone przez oskarżonego okoliczności dotyczące stanu tej drogi lub pojazdów, które

się po niej głównie przemieszczają nie ma zasadniczego znaczenia dla oceny wymiaru kary, tym bardziej, że mimo iż oskarżony twierdził, że jest to droga gruntowa służąca rolnikom do przejazdu na pola, to obecność samego oskarżonego jako kierującego pojazdem osobowym na tej drodze i to poza sezonem prac rolnych, bo w dniu 27 stycznia 2019r., przeczy argumentowi z apelacji co do tego, że zimą ta droga jest praktycznie nieuczęszczana. Stąd okoliczność ta nie może służyć wykazaniu mniejszej społecznej szkodliwości czynu. Przy czym należy skarżącemu przypomnieć, że sąd I instancji ustalił iż M. K. prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości mając od 2,43 do 2,53 promila alkoholu w organizmie. Dla przyjęcia zaś popełnienia przestępstwa prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości z art. 178a§1kk wystarczy, że kierujący pojazdem miał powyżej 0,5 promila alkoholu, a skarżony prowadził pojazd mając 5 razy wyższą zawartość alkoholu w organizmie niż wynika to dla stanu granicznego nietrzeźwości. Taka okoliczność świadczy zaś o wysokim stopniu społecznej szkodliwości jego czynu bowiem kierowca w stanie ustalonym u oskarżonego praktycznie nie był zdolny panować nad pojazdem w ruchu. Co wymaga odpowiedniej odpłaty karnej, która w sposób odpowiedni spełni cel prewencyjny i wychowawczy tak wobec oskarżonego jak i członków społeczeństwa. Dlatego orzeczenie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności w takich warunkach jest w pełni akceptowalne, nawet jeżeli oskarżony nie był wcześniej karany. Trzeba też podkreślić, że kara pozbawienia wolności wymierzona została przecież i tak bliżej dolnej granicy ustawowego

zagrożenia w przypadku wyboru z sankcji przepisu art. 178a§1kk kary pozbawienia wolności (która mogła być orzeczona w wymiarze do lat 2 pozbawienia wolności), nadto w postaci nie do wykonania tylko z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, chociaż przy orzeczeniu dozoru kuratora, obowiązku powstrzymania się od nadużywania alkoholu oraz kary grzywny (gdy ustalono wysokość stawki dziennej na minimalną kwotę 10 zł z uwagi na trudną sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego), które mają urealnić dolegliwości wynikające ze skazania. Ponadto w razie skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 kk sąd ma obowiązek orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju z art. 42§2 kk a także obowiązek orzeczenia świadczenia pieniężnego z art. 43a§2 kk. Sąd I instancji słusznie więc orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, gdy minimalny okres takiego zakazu to 3 lata, ale wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego wskazywał na potrzebę ustalenia okresu zakazu powyżej 3 lat, tak by wyeliminować kierowcę, który kierował pojazdem mając co najmniej 2,43 promila alkoholu (a więc był w stanie 5- krotnego przekroczenia granicy stanu nietrzeźwości), na dłuższy okres z ruchu drogowego. Natomiast świadczenie pieniężne z art. 43a§2kk orzekł w minimalnej wysokości 5.000zł i stąd i świadczenie to nie mogło być uznane za rażąco surowe.

W świetle powyższych uwag odpłata karna orzeczona wobec oskarżonego za przypisany mu czynu jest słuszna i sprawiedliwa i nie może być uznana za rażąco surową, nadto

ma szansę spełnić cele prewencyjne kary. Dlatego nie było podstaw do złagodzenia takiej odpłaty karnej. Natomiast okoliczności dotyczące złej sytuacji zdrowotnej matki oskarżonego czy ustalony u M. K. stan niepełnosprawności nie mają znaczenia dla rozpoznania zarzutu rażąco surowej wymierzonej kary, tym bardziej, że orzeczono karę pozbawienia wolności a nie orzeczono kary ograniczenia wolności w wykonaniu której takie okoliczności mogłyby przeszkadzać.	
Wniosek	
o złagodzenie kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Z przyczyn dla których zarzut rażącej niewspółmierności kary okazał się bezzasadny.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Cały zaskarżony wyrok.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Z przyczyn, dla których zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i rażącej niewspółmierności kary oraz argumenty przytoczone w apelacji oskarżonego na ich poparcie, okazały się bezzasadne.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt. II	W ustalonych okolicznościach sprawy, pomimo iż apelacja oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, to zachodziły podstawy do zwolnienia oskarżonego od kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na sytuację materialno-rodzinną oraz konieczność zapłaty grzywny i świadczenia pieniężnego (art. 624§1kpk)

7. PODPIS